

MATERIAŁY BAWEŁNIANE	N O R M A B R A N Ź O W A	BN-90
	Tkaniny bawełniane i typu bawełnianego specjalne na ochrony rąk	7533-14
	Wymagania użytkowe	Zamiast PN-79/P-82008 ¹⁾
		Grupa katalogowa 1163

1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są wymagania użytkowe dotyczące tkanin bawełnianych i typu bawełnianego specjalnych przeznaczonych na ochrony rąk.

2. Zakres stosowania normy. Postanowienia normy należy stosować jako wytyczne do projektowania no-

wych tkanin oraz przy badaniach odbiorczych łącznie z dokumentacją techniczno-technologiczną.

3. Zestawienie wymagań i metod badań — wg załącznika.

K O N I E C

ZAŁĄCZNIK

ZESTAWIENIE WYMAGAŃ I METOD BADAŃ DOTYCZĄCYCH TKANIN NA OCHRONY RĄK

Wskaźnik	Wartość wskaźnika dla tkanin z udziałem				Metoda badania wg	
	do 20% włókien syntetycznych		powyżej 20% do 50% włókien syntetycznych			
Masa powierzchniowa nominalna, g/m ² , w stanie aklimatyzowanym	od 230 do 260	powyżej 260 do 300	od 230 do 260	powyżej 260 do 300	PN-85/P-04613	
Siła zrywająca, daN, w stanie aklimatyzowanym, nie mniej niż	o	40	65	50	70	PN-88/P-04626
	w	30	40	30	40	
Dopuszczalna zawartość wolnego formaldehydu ¹⁾ , mg/kg	300				PN-88/P-04646	

Do czasu opracowania normy na metodę wyznaczania odporności na ścieranie tkanin przeznaczonych na ochrony rąk, ocenę przydatności w tym zakresie przed wprowadzeniem do produkcji seryjnej przeprowadza Ośrodek Rozwoju Przemysłu Lekkiego Centralnego Związku Spółdzielni Inwalidów w Łodzi, ul. Gdańska 54.

¹⁾ Dla tkanin wykończonych żywicami termoreaktywnymi.

¹⁾ W zakresie tkanin przeznaczonych na ochrony rąk.

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Bawełnianego, Łódź.

2. Normy i dokumenty związane

Normy związane podano w załączniku.

Branżowe zasady budowy i aktualizacji Kodu Towarowo-Materiałowego, KTM, Zjednoczenie Przemysłu Bawełnianego, Łódź 1976 r.

3. Istotne zmiany w stosunku do PN-79/P-82008

— pełną normę przedmiotową na typowe tkaniny przeznaczone na ochrony rąk zastąpiono normą zawierającą wymagania użytkowe.

4. Symbol wg KTM — 1917.

5. Autorzy projektu normy — Zespół pracowników Centralnego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Przemysłu Bawełnianego w Łodzi i Ośrodka Rozwoju Przemysłu Lekkiego Centralnego Związku Spółdzielni Inwalidów w Łodzi.

Zgłoszona przez Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Bawełnianego
Ustanowiona przez Dyrektora Instytutu Włókiennictwa dnia 14 września 1990 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 stycznia 1991 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 12/1990, poz. 28)